

PATRIARKEN ABRAHAM

 Igjen i 1. Mosebok, det 22. kapitlet, og begynner med det 15. verset, og vi forventer nå bare å tale en liten stund og starte møtet. 1. Mosebok 22, og begynner med det 15. verset.

Da ropte HERRENS engel til Abraham fra himmelen for andre gang og sa:

Ved meg selv har Jeg sverget, sier HERREN. Fordi du har gjort dette og ikke sparte din egen sønn, din enbårne, skal Jeg rikelig velsigne deg og gjøre din ætt tallrik som stjernene på himmelen og sanden på havets strand. Og din ætt skal innta portene til sin fiende.

I din ætt skal alle folkeslag på jorden bli velsignet, fordi du var lydig mot min røst.

² Hvilket løfte, på grunn av lydighet! Lydighet er hva Gud ønsker. Det ble en gang sagt: “Lydighet er bedre enn offer.” Å adlyde Herren er bedre enn noe offer du kunne gjøre.

³ Vi står overfor en stor tekst i kveld: *Patriarken Abraham*, som ble kalt “Troens far”, fordi Gud ga ham løftet om å arve jorden og hans Ætt. Og det er gjennom Abraham at vi som er døde i Kristus, blir Abrahams Ætt og blir arvinger med Ham ifølge løftet.

⁴ Nå, Abraham var bare en vanlig mann, var ikke noe spesielt. Så langt vi kjenner til, kalte ikke Gud på ham før han var syttifem år gammel. Hans kone, som var hans halvsøster, var sekstifem år gammel på det tidspunktet, de hadde sannsynligvis levd sammen siden de var ganske unge. Og hun var ufruktbar, og hadde ingen barn. Gud kalte til en fullstendig atskillelse og han skulle atskille seg selv fra resten av verden og fra hele sitt folk og fra alle slektningene sine. Det var en spesiell ting som han skulle gjøre.

⁵ Og når Gud forventer at du skal gjøre en spesiell ting, krever Han en fullstendig atskillelse fra enhver tvil. Du må komme til full lydighet, for å adlyde det Han sier. Gud krever det. Du kan ikke gjøre det på noen annen måte. Og nå, Han setter alltid et eksempel, det var Hans eksempel, på en fullstendig atskillelse fra hele sin familie, hele sin slekt og så videre, for å vandre et liv atskilt for Gud.

⁶ Årene gikk, ingenting skjedde, men Abraham holdt fortsatt fast. Han var ikke motløs. “Han tvilte ikke på Guds løfter i vantro, men ble sterk idet han ga Gud ære.”

⁷ År etter år, gikk forbi, uten tvil kom mange kritikere forbi og sa: “Abraham, nasjonenes far, hvor mange barn har du nå?” Det fikk ham ikke til å vakle. Ingen barn, og Sarah var forbi den tiden i livet, da en kan få barn, selvsagt, langt forbi overgangsalderen,

men Abraham trodde fremdeles like fullt på Gud. Han gjorde forberedelser for babyen, fordi han var fullstendig overbevist om at Gud ikke kunne gi et løfte som Han ikke var stor nok til å backe opp.

⁸ Hans Ætt skulle tenke det samme. Uansett hvor uvirkelig det virker, hvor unaturlig det virker for det naturlige sinn, men Gud kan ikke gi et løfte som Han ikke er stor nok til å ta hånd om. Vi tror det samme i dag. Enhver ekte Abrahams Sæd tror det samme. Uansett hva omstendighetene sier, hvor mye kunnskap vi har fått, hvor mange ting om har skjedd, hvor unaturlig det er for det naturlige sinn, hvor tåpelig det er, rettere sagt, for det naturlige sinn, så spiller ikke det den minste rolle. Hvis Gud sa det, så avgjør det saken. Og Abrahams Ætt står fast på SÅ SIER HERREN. Det avgjør saken.

⁹ Vi finner ut at tjuefem år senere, ingen barn. Og likevel var Gud trofast så Han holdt Sitt løfte til Abraham, for Abraham trodde Gud. Den lille gutten kom på scenen, lille Isak.

¹⁰ Da lille Isak kom på scenen, så finner vi ut at Gud ga ham en dobbel test. Han sa: "Dette barnet . . ." Etter at han nå var rundt hundre og femten år gammel eller tjue, som Abraham var. Han sa: "Jeg vil at du skal ta denne, din eneste sønn, og ta ham med opp på fjellet som Jeg vil vise deg, og der skal du ofre ham, på dette fjellet, som et offer." Med andre ord, ødelegge ethvert bevis han hadde på at løftet ville bli oppfylt. Det er å ta bort alle de naturlige tingene.

¹¹ Og Abraham sa: "Jeg fikk ham som en fra de døde. Og jeg er fullstendig overbevist om at Han er i stand til å reise ham opp fra de døde."

¹² Det er folket nå, Abrahams Ætt, fordi Han reiste oss opp fra de døde. Vi var døde i synd og overtredelser. Og Han som var i stand til å forandre mitt sinn, forandre mine tanker, forandre min natur, forandre alt ved meg, Han kan gjøre som Han behager. Hva enn Han sier, tror jeg er Sannheten, og enhver Abrahams Sæd tror det samme.

¹³ Abraham, som ikke var ulydig mot Gud, tok den lille gutten med seg. Og på den morgenen sa han til sine tjenere: "Vent her med muldyrene. Min sønn og jeg vil gå opp for å tilbe, og han og jeg vil vende tilbake." Åh, hvordan skal han gjøre det? Når han går opp på toppen av fjellet for å ta livet av sin egen sønn, likevel sier han: "Barnet, guttungen og jeg kommer tilbake." Han visste at noe måtte skje. Og han visste ikke riktig hvordan Gud ville gjøre det; det er ikke hans sak. Han vet at Gud lovet det.

¹⁴ Det er alt vi trenger å vite, Gud lovet det! Hvordan vil det skje? Det kan jeg ikke si deg. Men Gud sa det! Han vil sende Jesus Kristus, for annen gang, Han vil komme i en fysisk form. Han vil gjøre krav på Sine Egne. Det vil bli et tusenårige styre på

denne jorden med Ham, med de gjenløste. Det var det Han lovet, og vi venter på at den tiden skal komme.

¹⁵ Han lovet å helbrede de syke, å reise opp de døde, å kaste ut djevlr. Han lovet å gjøre det. Han er den samme i går, i dag og for evig. Hvordan? Jeg vet ikke. Han lovet å gjøre det! Vi tror det; det avgjør saken. Når et menneske tror på Gud, så tror han alt Han sier.

¹⁶ Og det var slik Abraham trodde Gud. Nå ble han bedt om å ødelegge ethvert bevis på at Hans løfte ville bli oppfylt, men han var overbevist om at Gud kunne gjøre det.

¹⁷ Nå, ikke bare ga Han dette store løftet, Han ga det til hans Ætt også. Og fordi Abraham var trofast, og holdt Guds Ord som Gud hadde lovet ham, og visste at Gud kunne reise opp dette barnet. Og han sparte ikke sin egen sønn; men (Gud) var et bilde på Gud som gir Sin Sønn, selvfølgelig; idet han bar veden opp på fjellet og så videre; slik Kristus senere bar Sitt Eget offertre, opp bakken, til der Han ble korsfestet.

¹⁸ Vi er klar over, at ved å gjøre dette, behaget det Gud så mye å se at Abraham elsket Ham over alt på jord, enda mer enn sin egen sønn. Han elsket Ham over hva noen kunne si, eller hva noen kunne gjøre, han elsket fremdeles Gud nok til å tro Hans Ord.

¹⁹ Og slik tror hele Abrahams Ætt på Gud. De tror Gud. Og vi vet at det behaget Gud så mye at her er hva Han sa: "Din Ætt skal innta sin fiendes port. Din Ætt skal innta sine fienders porter." Husk, dette er SÅ SIER HERREN. Abrahams Ætt tror det. Hvis du er en ekte Abrahams Sæd, er den troen som Abraham hadde på Gud, i deg. Og du tror, det som Gud har sagt, Gud holder Sitt løfte.

²⁰ Og Han sa det, husk nå, Han ga bare dette løftet til Abraham etter at Han hadde gitt ham en test. Abrahams Ætt må først bli testet, for å se om de virkelig tror Ordet. Husk, den eneste måten han kunne holde Guds løfte, er fordi han trodde Guds løfte, og det ble testet om han trodde Det eller ikke.

²¹ Vi blir ført til den testen. Abrahams Ætt, i dag, blir ført til den testen. Vil vi ta Guds Ord, eller tar vi det mennesker sa om Det? Vil vi ta det en eller annen organisasjon har funnet på som en læresetning og akseptere det, eller tar vi det Gud sa? Hvis Guds Ord er sant, tror vi Guds Ord, uavhengig av alt annet. Vi lar ethvert menneskes ord være løgn, og Guds være Sannheten. Den ekte Abrahams Ætt! Men før du kan komme til den ekte Ætten, må du gå igjennom testen, slik Abraham selv gjorde. Han lovet ikke bare Abraham, men at hans Ætt ville innta fiendens porter. Åh, du verden!

²² Bare tenk, patriarken var fullt overbevist i det, i sin test på at Guds Ords løfte var rett. Uansett hva omstendighetene var, trodde han fremdeles at Ordet var rett. Abraham, den store patriarken, vaklet ikke i troen, da han ble ført til denne

prøvelsens stund. Han trodde at Gud var i stand til å reise ham opp fra de døde. Han trodde det, fordi Gud ga løftet. Og da Gud ga et løfte om at han ville bli “nasjonenes far”, og han trodde at det var slik. Han visste ikke hvordan det ville skje. Da babyen kom, etter at han hadde stolt på det, i tjue-fem år, og ble bedt om å ødelegge barnet, så visste han fortsatt at Guds løfte var sant, og han ga sin sønn.

²³ Hans Ætt gjør det samme! Guds løfte er seglet til de som er Abrahams Ætt. Løftet er et segl, et stadfestet tegn. Og når vi tror ethvert Løftesord, så blir seglet gitt til oss, for å stadfeste løftet ved. Ser dere, hvis vi—hvis vi er Abrahams Ætt, så går vi gjennom testen på om vi vil tro Bibelen eller ikke. Bibelen er Guds Ord, fordi Den er Gud. Og så etter at du gikk gjennom testen, for å tro.

²⁴ Når noen av dem sier: “Miraklenes tid er forbi.” Hvis du aksepterer det, så er det imot Ordet.

²⁵ Hvis du sier: “Du får ikke Den Hellige Ånd i dag. Det finnes ikke noe slikt. Bare de tolv apostlene fikk Den.”

²⁶ Ordet sier, Peter forkynte Det på Pinsefestens Dag, han sa: “Omvend dere, alle sammen, og la dere døpe i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse, og dere skal få Den Hellige Ånds gave. For løftet tilhører dere, og deres barn, og alle dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller til Seg.”

²⁷ Det er helt nøyaktig hva Det betyr. Det vil si, hvis du er klar for å ta testen, Guds syretest, og følger denne oppskriften, så skal jeg si deg at du vil finne ut at Gud holder Sitt Ord, hvis du vil tro Det. Det er riktig. Men du er nødt til å gå igjennom det, fordi det er seglet; når du kan motta Det, da vil du motta løftet. Fordi Det er Guds oppskrift, måten vi skulle gjøre det på, og det er slik vi må følge Det, nøyaktig hva Han sa. Nå, ikke bare til noen, men “hver den som”, hver den som tror, hver den som omvender seg, hver den som tror. Det er til alle generasjoner, til alle mennesker, for hver den som ønsker å tro Det. Og troen på Guds Ord bringer deg til dette løftet. Da, og kun da, kan du få kraft til å innta løftets segl.

²⁸ Og løftet vi mottar, seglet, er dåpen i Den Hellige Ånd. Det er riktig. For det er Gud i form av Ånd, Hans Ord i deg, da kommer Han inn. Hvis du mottar Ordet i deg, er Den Hellige Ånd det eneste som kan gjøre Det levende, og da får du løftet om å innta porten til hver eneste fiende som prøver å angripe deg. Det er riktig. Gud lovet det, og det er slik.

²⁹ Nå, husk, du kan kun gjøre det da, og kun da, etter å ha blitt testet ved Ordet.

³⁰ Abraham ble testet ved Ordet. “Vil du tro, Abraham, at du vil få sønnen?”

“Ja.”

31 Sønnen kom. “Ødelegg ham nå. Tror du det fortsatt, Abraham?”

32 “Jeg tror det fremdeles, for Du er i stand til å reise ham opp fra de døde.”

33 Og etter det sa Han: “Nå, din Ætt skal innta sin fiendes port.” Amen! Etter at testen kom!

34 La oss granske noen av Abrahams Ætt, i den naturlige ætten. Siden vi i dag er den åndelige Ætten. Men la oss finne ut ved den naturlige ætten, noen av dem som trodde Guds fulle løfte, og aldri sti- . . . [Tomt spor på lydbåndet—Red.]

35 Jeg sa: “Forresten, hvorfor ønsker en kristen jente å vise frem underskjørtet sitt? Jeg kan ikke forstå det.”

36 Du er født på ny, av Gud, du har Den Hellige Ånds skjønnhet for å vise hva du er, du er. Du har ærbarhet som disse skandaleskjørtene ikke har. Det er riktig. En sann Guds kvinne, som står fram med ærbarhet, du blir kanskje ledd av og kalt gammeldags, men du har noe som de ikke kan berøre, og de har mistet det og de vil ikke kunne få det igjen. Det er riktig. Du har dyd. Det er det Gud ser etter, er dyd. Skjønner?

37 Men for det første, hvis det er et spørsmål i ditt sinn, så ikke gjør det i det hele tatt. Ikke kom i bønnekøen hvis det er et spørsmål i ditt sinn. Ikke kom med mindre du helt og holdent tror det, ettertrykkelig, det finnes ikke tvil i ditt sinn i det hele tatt, om at du kommer til å bli helbredet, da vil du gå ned fra denne plattformen som en frisk person. Det er riktig, når det ikke er et spørsmål i ditt sinn i det hele tatt. Du må tro Gud, ikke late som du tror. Virkelig tro!

38 Og Abrahams Ætt tror det fordi Ordet sier så, og det er grunnen til at vi tror det. Ikke fordi noen har kritisert, fordi noen andre sa så. Fordi Gud sa så, det gjør det til Sannheten. Når Gud sier det, så besvarer det alle spørsmål. Han er det siste ordet. Han er absolutt Når Gud sier noe, så avgjør det saken. Det er ingenting annet som kan tale imot Det. “La ethvert menneskes ord være løgn, og Mine være Sannhet.”

39 Nå, la oss ta for oss noen av disse etterkommerne. La oss tenke på hebreerbarna, jeg har det her, disse hebreerbarna, etter at de hadde blitt testet mot avgudstilbedelse. Vel, dere husker kongen sa: “Hver den som ikke kneler ned for dette gudebildet, skal bli kastet i ildovnen.” Nå, disse barna trodde at Guds Ord var rett, at de ikke skulle tilbe noe slags gudebilde, men da kom de til oppgjørets time og de ble testet om de ville.

40 Når resten av barna der nede tok imot og gikk for å tilbe, gikk de rett inn slik kongen hadde sagt. De fulgte med den populære tanken i tiden, at de måtte gjøre det.

41 Og da de ble testet på om de ville tilbe gudebilder og bryte Guds Ord, så forble de trofaste mot Ordet. Til tross for

omstendighetene forble de trofaste mot Ordet. Og da de ble kastet inn i ildovnen, ble Guds løfte oppfylt. De inntok deres fiendes porter. Og det stod en fjerde Mann der inne, med en nøkkel som låste opp heten fra ilden, og den kunne ikke gjøre annet enn å sette dem fri. Amen.

42 Når en mann eller kvinne er klar for å ta testen, ildprøven!

43 Du skjønner, de måtte gå inn i ilden. Og så da de gjorde det, de var i ilden, og det eneste som skjedde, denne ildprøven bare løste opp, fjernet båndene fra hendene deres.

44 Mange ganger lar Gud oss, når vi blir helt bundet av verden, så lar Han ildprøvene komme over oss, så vi må ta en avgjørelse. Og når vi gjør det, det eneste testen kan gjøre, når en ekte Abrahams Sæd står der ved korsveien til en avgjørelse, og han tar sin avgjørelse om å tjene Gud, da kan det bare skjære båndene løs og sette oss fri. Satan kan gi deg en sykdom. Han kan gi deg det ene og det andre. Hvordan vet du at det ikke er Gud som har deg ved korsveien, for å se hva slags avgjørelse du vil ta?

45 De inntok ildens port. Ilden kunne ikke brenne dem. Det var ikke engang røyklukt på dem, fordi de visste at de var Abrahams Ætt, og de stod for Gud og Hans Ord. De inntok fiendens porter, og ilden kunne ikke brenne dem fordi de inntok portene.

46 Senere var det en mann, en profet der nede, som het Daniel. Han ville . . . ble testet på hvor vidt han ville tjene én sann Gud, eller ikke. Og da det kom til det tidspunktet, om han ville tjene én sann Gud, eller tilbe en hedensk gud, så nektet han å gjøre det, og slo opp vinduslemmene og ba til sin Gud hver dag. Og han ble tatt på grunn av det ved en føderal lov, og ble kastet i løvehulen. En flokk med sultne løver brølte ut etter ham. Hva gjorde han? Han inntok sin fiendes port. Løvene kunne ikke spise ham. Gud sendte ned en Ildstøtte, en Engel som stod mellom ham og løvene.

47 Han inntok fiendens port, fordi han ble testet for å se om han ville tilbe én sann Gud, eller ha et dusin av hedenske guder han kunne tilbe. Så han bestod prøven, og han inntok fiendens port. Løven kunne ikke engang røre ham, fordi Gud var med ham. Guds løfte forble sant, for han var en ekte Abrahams Sæd.

48 Moses, åh, en annen stor en. Han ble prøvd også, for å se løftet Gud ga ham. "Jeg vil være med deg når du går ned der." Og da han stod der foran etterlignerne av gaven hans, Jannes og Jambres forsøkte å stå fram og etterlignen nettopp den tingen som Moses var befalt å gjøre. Og Gud hadde kalt ham, og han visste at det var han som hadde fått oppdraget å gjøre dette, og han stod der og utførte miraklet som Gud sa han skulle gjøre. Og her stod etterlignerne, for å gjøre det samme, men det forstyrret ikke Moses. Han stod trofast mot Guds Ord, og han inntok portene, amen, til fienden, fordi han stod trofast mot Guds løfte, uansett hvem som forsøkte å etterligne det.

49 Hvilken lekse det er for enhver kristen! Når du ser deg rundt og ser en hykler, husk bare at han forsøker å etterligne noe som er ekte. Men det betyr bare at det finnes en som er ekte. Stå trofast mot Guds Ord! Uansett hva som kommer eller går, hold Hans løfte. Ja, Daniel forble trofast mot Guds Ord.

50 Uansett hvor mange som forsøkte å etterligne ham og alt annet, så forble han trofast. Og han kom for en hensikt, å føre Israel ut av Egypt og å føre dem inn i løfteslandet. Og da tiden kom for at de skulle gå inn i løfteslandet, ut av Egypt, så stod Dødehavet i veien. Og han inntok vannets porter, og portene ble slått vidt opp. Og vannene trakk seg tilbake, og Moses førte Israel inn i ørkenen, til fjellet der Gud hadde befalt ham å føre dem. Amen. Han inntok fiendens porter.

51 Hans far Abraham hadde fått det løftet, at hans sanne Ætt ville innta fiendens port. Og vannets porter var lukket, og han kunne ikke passere, og det var på tjenestens vei. Han skulle føre disse barna til det fjellet. Gud hadde sagt dette til ham. Og der stod porten i veien, og han inntok fiendens port.

52 Josva, litt senere, da de kom til Kades-Barnea, som var verdens domssete på den tiden, der møtte Israel sin dom. Vi finner Josva med Kaleb og tolv andre . . . eller—eller ti andre. En fra hver stamme ble sendt over for å utspeide landet som de var rede til å motta.

53 Og da de så de store kjempene stå der, følte ti av dem seg så ille til mote, de sa: “Vi kan ikke ta det. Det er for stort. Vel, se på motstanden vi har.” Men da de kom tilbake for å avgi rapport, så brakte de en dårlig rapport.

54 Hvorfor ville de bringe en dårlig rapport, hvis Gud hadde sagt dem: “Jeg har gitt dere det landet; det er deres”? Han hadde fortalt dem nede i Egypt: “Jeg har gitt dere dette landet. Det er et godt land. Det flyter med melk og honning.”

55 Men da de så den store motstanden, kom ti av dem tilbake og sa: “Vi kan ikke gjøre det.”

56 Men det var Josva som roet ned folket og sa: “Vi er mer enn i stand til å innta det. Vi er mer enn i stand til det!” Hvorfor? Fordi han så på løftet. Han var en ekte Abrahams Sæd. Uansett hva motstanden var: “Vi kan innta porten fordi Gud lovet oss landet.” Og han inntok porten.

57 Senere, da han førte Israels barn ned til elven. Der, i april måned, gikk den store elven over sine bredder. Jordan kom ned fra fjellene, og den spredte seg utover slettene. Det så ut som han var der på den verste tiden på året. Men tross alt, han var en Abrahams Sæd. Han visste at han hadde et løfte, og han var på sin post. Gud ga ham en visjon om hvordan han skulle gjøre det, og han inntok elvens porter. Da portene åpnet seg vidt opp, trakk vannet seg rett tilbake til fjellene. Og Josva og Israel inntok

fiendens porter og gikk over til det lovede land, fordi Gud sa de skulle gjøre det. Abrahams sanne Ætt!

⁵⁸ Brødre og søstre, da han kom over dit, var Jeriko omringet av en stor mur, høy nok til at de kunne kjøre med tre vogner på toppen. Hvordan kunne disse israelittene klare det med lånte sverd de hadde samlet, og alt annet, og kjepper og steiner, hvordan skulle de kunne komme inn der? Men han var fremdeles Abrahams Sæd. Gud ga ham en visjon, fortalte ham hvordan han skulle gjøre det, sa: "Blås i en trompet." Amen. Det er alt. "Rop ut, marsjér opp mot muren, portene vil falle foran dere." Amen! Han var en av Abrahams kongelige Ætt. Han var Guds sanne troende. "Portene vil falle ned foran dere. Bare rop ut, og blås i trompeten. Det er alt dere trenger å gjøre." Og hva skjedde? Portene falt ned, og Josva inntok byen.

⁵⁹ Litt senere finner vi ut at fienden var på vill flukt og fortsatte videre etter det, og Han stanset til og med solen i dets bane. Som jeg talte om her en morgen, over *Paradokset*, Han stanset solen inntil han inntok portene til sine fiender. Amen. Han visste at om fienden fikk samlet seg igjen, de var spredt, og solen var på vei ned, og amorittene og amalekittene og så videre var spredt utover. Men hvis de noen gang samlet seg igjen og kom sammen, ville det bli veldig vanskelig for ham å beseire dem igjen. Og det var bare én ting som hindret ham, og det var tiden. Og Han stanset tiden. Amen! Amen! Det var bare én ting som hindret ham fra løftet, og det var solen, naturen selv kom i veien, men Han stanset naturen. Hvorfor? Fordi han var en Abrahams Sæd. Han trodde Guds løfte. Han stanset den, og inntok portene. Ja, sir.

⁶⁰ Disse store menn, de var alle store menn. Men dere vet at da hver og en av dem kom til dødens port, så døde de alle sammen. Hver og en av dem måtte dø. Fordi de var store menn: "De stanset munnen på løver og unnslopp ilden og sverdets egg" og så videre, slik det blir fortalt oss i Hebreerne 11. Og de inntok fiendens porter, alle foruten én fiende, og det var døden. Døden slukte dem alle sammen.

⁶¹ Så en dag kom den Kongelige Abrahams Sæd, Jesus Kristus, Guds Sønn; Abrahams Sæd, ved tro. Ikke gjennom Isak, den naturlige ætten; de gjorde sin del. Men her kom En som ikke var født naturlig. Her kom En som ikke kom ved seksuelt begjær. Her kom En ved jomfrufødsel. Guds Sønn, Abrahams Sæd, hvilken stor Mann dette var! De andre ble født ved naturlige fødsler. Denne Mannen ble født ved en jomfrufødsel. Hva gjorde Han da Han var på jorden? Han beseiret enhver fiende som satan sendte. Han beseiret alt.

⁶² Hva gjorde Han? Han dro ut og Han beseiret sykdom. Det kunne ikke være noen sykdom i nærheten av Ham; uansett hvilken sykdom det var, beseiret Han den. Og hva gjorde Han

etter at Han beseiret den? Han ga oss nøklene, amen og sa: “Hva enn dere binder på jorden, vil Jeg binde i Himmelen.” Åh! Amen! Det er Abrahams Kongelige Sæd, Hans løfte. Den Hellige Ånd i oss nå, med nøklene for å beseire all sykdom. Han beseiret sykdom. Sykdom kan ikke bestå i Hans Nærvær. Og Han sa at Han ga oss nøklene til å gjøre det samme, beseire sykdom. “Hva enn dere binder på jorden, vil Jeg binde i Himmelen.”

⁶³ Fristelse også, Han ble fristet på alle måter slik vi var. Hva gjorde Han? Han beseiret den. Og hva sa Han til oss? “Stå djevelen imot, og han vil fly fra dere.” Han beseiret sykdom for oss. Han beseiret fristelse for oss, brøt ned portene; tok nøkkelen fra fristeren, og ga den over til den troende, av Abrahams Ætt og sa: “Dersom han frister deg, så stå ham imot, og han vil fly fra deg.” Åh, du store! Stå ham imot!

⁶⁴ Han beseiret både døden og helvete. Han stod opp på den tredje dag og sa: “Jeg har seiret. Og fordi Jeg lever, skal dere leve også.” Åh, hvilket løfte! Det er til Abrahams Ætt. Han beseiret graven, stod opp på den tredje dag, for vår rettferdiggjørelse. Da Han stod opp, var Han vår rettferdiggjørelse. Hva gjør det oss til? Han beseiret sykdom. Han beseiret døden. Han beseiret helvete. Han beseiret graven. Han beseiret fristelse. Åh!

⁶⁵ “Nå er vi mer enn overvinnere ved Ham som elsket oss, og ga Sitt liv for oss”, siden vi er Abrahams Kongelige Ætt. Med den samme Guds Ånd i oss, som var i Ham, er vi mer enn overvinnere. Enhver port er blitt beseiret for oss. Det eneste vi trenger å gjøre er å innta det. Det er allerede beseiret. Sykdom er beseiret. Døden er beseiret. Helvete er beseiret. Graven er beseiret. Alt er beseiret, og ved Hans nåde holder vi nøklene. Er du redd for å sette dem i låsen, og si: “Jeg kommer i Jesu Kristi Navn”? “Be Faderen om hva som helst i Mitt Navn.” Jeg elsker Ham.

⁶⁶ Nå har to tusen år gått, to tusen år, og Han er fremdeles i vår midte, den mektige Seierherren som rev forhenget i to, som tok enhver sykdom, enhver lidelse, alt på Seg Selv og bar våre skrøpeligheter til korset, og vår sykdom og våre lidelser, og triumferte over dem, og stod opp for vår rettferdiggjørelse, og står levende etter to tusen år, for å manifestere Seg Selv som en levende Jesus Kristus, blant Abrahams kongelige Ætt, de som er arvinger til alle ting. Åh, du! Løftet om Ordet, for de som senere går gjennom testen! Hvis du kan tro Ordet, da er du også Abrahams Sæd. Det er slik du kommer til Det.

⁶⁷ Hvis du ikke kan ta Ord-testen, hvis du tviler på Det, er litt skeptisk til Det, du kan nesten ikke tro Det, det er et eller annet, du kan ikke tro Det, så ikke kom i bønnekøen. Jeg ville ikke engang komme i nærheten av alteret, før du kan få nok nåde til å vite at Guds Ord er sant.

⁶⁸ Og når du en gang bryter gjennom vantroens forheng, da har du nøklene i hendene dine, til døden, helvete og graven, fordi du

har en Seierherre som har beseiret for deg. Da har du Hebreerne 13,8, som forteller oss at: “Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig.” Hvordan kan vi gjøre det?

⁶⁹ Folk i dag sier: “Åh, vel, jeg skal si deg, på en—en måte, er Han det.”

“Han er den samme”, sier Bibelen.

“Åh, vel, Han gjør ikke i dag det Han gjorde før.”

⁷⁰ Vi finner det akkurat nå, når vi ser Hans Ord stadfestet. Hva fører det til? Det kaster Det rett tilbake i fanget deres igjen. Amen.

⁷¹ Den ekte Abrahams Ætt tror Det. De vet Det. Og Han står i kveld, slik Han møtte Abraham der oppe på Lots tid og utførte det miraklet som Han gjorde ved å fortelle Sarah hva hun sa bak Ham. Jesus lovet Abrahams Kongelige Ætt at Menigheten ville se det samme rett før Hans Komme. Hva er det? Det må skje. Gud lovet det. Jesus Kristus stadfestet det og sa det ville bli slik, og her er vi i dag, etter to tusen år, ser Ham i vår midte, fremdeles den mektige Seierherren! Han beseiret døden, helvete, graven, all overtro; tok Ordet . . . ? . . . henne. Ja.

⁷² Han sa: “Dersom dere blir i Meg og Mine Ord i dere, da be om hva dere vil og det skal bli gitt dere.” Hva var det? Ordet, Kristus, Det som er i ditt hjerte. “Dersom dere blir i Meg, Mine Ord blir i dere, da har dere beseiret alt fordi Jeg har beseiret det for dere. Dersom dere blir i Meg, dersom dere kan forstå Meg, dersom dere kan bli i Meg. Den som tror på Meg, som tar imot Meg; ikke bare tilgjort tro, men kan ta imot. Den som hører Mine Ord, forstår Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har evig Liv; og skal ikke komme til prøvelse eller dom, men er gått over fra døden til Livet.” Der er Han, den mektige Seierherren!

⁷³ Han er her i dag, den samme i går, i dag og for evig. Her utfører Han fremfor Abrahams Ætt, som har blitt kalt ut av Babylon, kalt ut av Sodoma, kalt ut av verden, og atskilt, og viser at Hans løfte er nøyaktig det samme. Etter to tusen år, står Han her midt iblant oss i kveld, den mektige Seierherren, Guds Ord som kan skjelve tankene som er i hjertet og dets motiver. Hva er det? “Din Ætt skal innta sin fiendes porter.” Hva er det? Det er Abrahams Ætt, den kongelige Ætt, som tror Ordet. Og Ordet er—Ordet er Gud.

⁷⁴ Nå når vi ser dette, kan vi rope ut med dem, som poeten fra gammel tid.

Levende, elsket Han meg; døende, frelste Han meg;
Begravet, bar Han mine synder langt av sted;
Oppstanden, rettfærdiggjorde Han fritt for evig;
En dag kommer Han, O herlige dag!

75 Noen sa: “Du begynner å bli gammel.” Jeg kan ikke gjøre noe med det.

76 Jeg har levd siden jeg var en liten gutt, og det eneste jeg har forsøkt å oppnå er å se Jesu Kristi Komme. Jeg ga livet mitt for den hensikten. Jeg er fremdeles på talerstolen, som en gammel mann, jeg tror på den samme Historien, og det største jeg kan tenke meg er å se Jesus Kristus komme ned fra himlene for å ta imot Sine egne. Gud, så min . . . Ikke rart vi kan synge:

Hyll all kraften i Jesu Navn!
La Engler til jorden falle;
Hent fram den kongelige diadem,
Og kron Ham til alles Herre.

77 Hvorfor? Han er den mektige Seierherren. Dersom dere er i Ham, er dere i Ordet. Han sa: “Dersom dere blir i Meg, da be om hva dere vil.” “Hva dere vil”, for hver eneste port er allerede blitt beseiret. Da kan vi si:

For hvert et løfte i Boken er mitt,
Hvert kapittel, hvert vers og linje;
Jeg stoler på Hans Guddommelige Ord,
For hvert løfte i Boken er mitt.

78 Venner, er dere klar over hva det betyr? Ethvert løfte som Gud ga Abraham, ethvert løfte som ble talt ved profetene, ethvert løfte som Jesus Kristus lovet for denne tid, Han er her for å stadfeste det og å vise at Han lever for evig. “Din Ætt skal innta fiendens port.”

79 Når det kommer til dødens stund. Du sier: “Hva med det?” Du har fremdeles den Eiendom som Paulus sa: “Å grav, hvor er din seier? Å død, hvor er din brodd? Men Gud være takk, som gir oss seieren ved den mektige Seierherren, Jesus Kristus.” Åh!

La Engler til jorden falle;
Hent fram den kongelige diadem,
Og kron Ham til alles Herre.

80 I kveld, etter to tusen år, står vi og ser Ham fremdeles, som den mektige Seierherren som rev i stykker forhenget som skilte oss fra alle Guds løfter, og vi er mer enn seierherrer i Ham. La oss be.

81 Himmelske Far, mens vi står her i kveld, i Den Hellige Ånds Nærvær, den mektige Jesu Kristi Person i Ånds form, som var lovet skulle komme over Abrahams Ætt, den kongelige Ætt. Vi ber, Å Gud, hvis det er en mann eller kvinne, gutt eller jente her inne, som ikke kjenner Deg; de har tvil og forvirring i sitt sinn, om Guds Ord, om Det er Sannhet eller ikke. Å Mektige Gud, som ga løftet, kom i kveld! Det er ett stort løfte Du ga, Herre; Du kan holde det løftet, Du sa: “Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør; større enn dette vil han gjøre for Jeg går til Faderen.” Far, Gud, vi ber om at Du må stadfeste Ditt Ord.

⁸² Det er mange av Abrahams barn her i kveld som er syke. Åh, djevelen har låst dem inne; de har satt dem på innsiden, og har vridd om nøkkelen, og sagt: “Nå må du dø; du har hjerteproblemer. Du har *dette, det* eller *hint*, og du må dø.”

⁸³ Å Gud, må jubeltrompeten lyde i kveld, fra Evangeliet, slik at hver eneste slave kan gå fri! Jesus Kristus har beseiret disse portene. Vi holder nøklene i våre hender. Åh! “I Mitt Navn skal de kaste ut djevler. Dersom dere ber Faderen om noe i Mitt Navn, vil Jeg gjøre det. Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør. Guds Ord er skarpere og kraftigere enn et tveegget sverd, som kløver helt inn til marginen, og skjelner tankene som er i hjertet.”

⁸⁴ “Og som det var på Noahs tid, slik skal det være ved Menneskesønnens komme, for de spiste, drakk, giftet seg, og ga til ekte; store byggeprogrammer.” Og vi iakttar verden: “Det vil bli tegn, fryktelige tegn på himmelen over oss (dette er flyvende tallerkener), jordskjelv på forskjellige steder, havet brøler (tidevannsbølger), folks hjerter svikter (frykt), uro mellom nasjoner, en tid med vanskeligheter.”

⁸⁵ “Og som det var på Lots tid, slik skal det være ved Menneskesønnens komme.” Å Gud, kom i kveld og oppfyll Ditt Ord, kom i kveld og gi ære på troen til Abrahams barn. I Jesu Kristi Navn ber vi om det. Amen.

⁸⁶ Herren velsigne dere rikelig. Jeg kommer ikke til å ha alterkall akkurat denne gangen. Jeg vil la det være opp til dere. Jeg tror at alterkall, mange ganger . . . Jeg tror på dem. “Men så mange som tok imot, ble døpt.” Det er alt: “Så mange som tok imot Ham.” Vi skal be for de syke.

⁸⁷ Jeg kunne tale her hele kvelden. Dere er en herlig forsamling. Men det jeg sier er bare fra en mann; men hvis jeg sier Hans Ord, så er det ikke mine ord, det er Hans Ord. Hvis jeg sier noe, og Gud ikke backer Det opp, da var det mitt ord. Hvis jeg sier Hans Ord, og Han backer Det opp, hvem er den syndige mannen eller kvinnen, gutten eller jenta som vil gå bort og si at Det ikke er slik?

⁸⁸ Jesus sa da Han gjorde disse tingene, de sa: “Denne Mannen er en spåmann. Han er en djevel!” En spåmann, alle vet at spådomskunst er av djevelen. Han sa: “Han er en spåmann.” Men har du noen gang sett en spåmann forkynne Evangeliet? Har du noen gang sett spåmannen kaste ut djevler? Nei, selvfølgelig, de gjør ikke det.

⁸⁹ Han sa: “Nå, Jeg Menneskesønnen vil tilgi dere for dette. Men når Den Hellige Ånd har kommet, å tale imot Den vil aldri bli tilgitt i denne verden eller den kommende verden, for det er å kalle Guds verk en uren ånd.”

⁹⁰ Gud vær nådig mot oss i kveld, og jeg ber om at Gud må komme ned og stadfeste dette Ordet fremfor dere.

91 Broder, søster, dette er min sjel. Jeg må møte Gud. Jeg er ansvarlig for hva jeg sier til dere. Gud vil holde meg ansvarlig for det. Det er riktig. Hva ville det gagne meg å stå her å si disse tingene hvis jeg visste at jeg dømte min sjel til helvete?

92 “Der er en vei som synes rett for en mann, men enden på den er dødens veier.” Gud trenger ingen tolk. Som jeg har sagt, Han tolker Sitt Eget Ord.

93 “Abrahams Ætt skal innta fiendens port.” Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

94 Hvis jeg kunne helbrede deg, ville jeg gjøre det. Kristus har allerede helbredet deg. Det eneste er at du har nøkkelen i hånden. Den nøkkelen er din tro, til å gripe tak i det. Lås det opp i kveld, vil du ikke? Mens Han kommer inn i vår midte, den Mektige Seierherren som beseiret enhver sykdom, og kommer hit og viser deg at Han har gjort det, for Han er fremdeles Ordet. “Og Ordet er en skjelner av hjertets tanker.”

95 Hvilket bønnekort? B, en til . . . Hvor begynte vi fra, her om kvelden? [Noen sier: “En.”—Red.] La oss begynne fra femti. Hvem har bønnekort B, femti? Løft opp din hånd. Bønnekort B. Vi begynte fra en, her om kvelden, nå skal vi begynne fra femti, i kveld.

96 Hvem har B, B, femti? Løft opp din hånd. Bønnekort B, femti. Mener du at det ikke er her? Har du det? Ja vel, B, femti. B, femtien, hvem har det? B, femtien, ja vel. B, femtito, hvem har B, femtito? Ja vel, du har det. B, femtitre, femtifire, kom rett bort hit. Femtifire, femtifem.

97 Min sønn kommer ned her, rett før jeg kommer inn og blander sammen et visst antall kort. Og ser dere hvordan de er, en *her* og en *der*? De vet ikke. Det kan hende at du kommer i *denne* raden her og får én, neste får ti, en annen får tjuefem. Vi vet ikke hvor det er, og hvor enn de er.

98 Nå, hvor mange kalte vi opp? Fem, fire? B, femti. Var B, femti, var det ikke? [Noen sier: “Ja.”—Red.] B, femti til femtifem. Femtiseks, femtisju, femtiåtte, femtini, seksti. Vel, la oss se, en, to . . . Tell dem, Billy, og vi vil . . . Seksti, sytti, la dem stå opp først, vær så snill. B, femti til sytti, syttifem. Tell dem, broder Roy, vær så snill, mens jeg snakker til forsamlingen.

99 Hvor mange er det der ute nå, idet dere ser denne veien, som ikke har et bønnekort?

100 Husk, Jesus sa: “De gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også.” Er det sant? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Det er sant. Tror dere det? [“Amen.”] Abrahams Ætt sa så.

101 Bibelen sier at: “Han er Ypperstepresten.” Hebreerne, det 4. kapitlet: “Han er Ypperstepresten som kan ha medlidenhet med våre svakheter.” Tror dere det? [Forsamlingen sier:

“Amen.”—Red.] Hvis Han er den samme i går, i dag og for evig, hvordan ville Han gjøre det?

102 Det var en liten kvinne i Bibelen, idet dere legger merke til hva jeg sier. En liten kvinne i Bibelen, kanskje hun ikke hadde et bønnekort; men hun sa i sitt hjerte: “Hvis jeg kan røre ved den Mannen, jeg tror Ham.” Hun hadde brukt alt hun hadde, på leg- . . . hos legene. De kunne ikke hjelpe henne. Tilfellet hennes var for vanskelig. De kunne ikke hjelpe henne. Men hun trodde at Gud ville hjelpe henne. Og hun rørte ved kanten av Hans kledning.

103 Og Han sa: “Jeg kjenner at kraft er gått fra Meg.” Er det riktig?

104 Tror dere at Han er den samme i kveld? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Tror dere at Han er her? [“Amen.”] Hvor mange tror at Han stod opp fra de døde? [“Amen.”] Vel, hvordan kan du bevise at Han stod opp fra de døde?

105 For ikke lenge siden kom en velkjent baptist til meg og han sa: “Broder Branham, jeg ble beseiret—beseiret en gang, av en muhammedaner som sa det. Han sa: ‘Dersom Han har oppstått, så lovet Han at Han ville gjøre det samme. La oss se Ham gjøre det.’” Ser dere, de tror ikke at Han gjorde det.

106 Men vi tror at Han gjør det. Vi tror at Han har oppstått fra de døde. Det finnes ingen annen religion i verden som kan bevise at deres grunnlegger lever, utenom kristendommen. Og den eneste måten Gud kan stadfeste Det på, er gjennom de som tror det; for det er eneste måten Gud utfører Sine Ord på, er ved de som tror Det.

107 Nå mens de får denne lille bønnekøen på linje her. Jeg vet ikke hvor mange vi vil ta. Jeg vil at hver enkelt av dere skal holde seg i ro, vær på plassen din, ikke beveg deg rundt. Se denne veien og be, si: “Herre Jesus, jeg tror.”

108 Dere husker, Han sa til meg: “Dersom du får folket til å tro deg; og vær så oppriktig når du ber.” Det har skjedd over hele dette landet, fram og tilbake, i femten år, ikke én gang har det slått feil. Det kan ikke feile.

109 Gud, en ting Gud ikke kan gjøre, det er å feile. Han er nødt til å holde Sitt Ord. Jeg tror det. Jeg tror det like så mye som jeg . . . mer enn jeg tror at jeg står her, mer enn jeg tror at jeg er i denne bygningen; dette kunne være et synsbedrag, det kunne være en drøm. I min sjel, vet jeg at Jesus Kristus Guds Sønn lever. Og du som er en Abrahams Sæd, du som er død i Kristus, du er Abrahams Sæd.

110 Nå har de noen lommeterklær her. Store resultater har skjedd ved dette, mennesker som tror. La oss nå bøye våre hoder mens de gjør seg klare, og la oss be for disse.

111 Himmelske Far, Bibelen har lært oss, og det er mennesker her som tror at hvert Ord Du sa er Sannheten. Herre, noen ganger famler de og presser hardt mot nøkkelhullet, med nøkkelen, finner det ikke og skraper med den, men de tror det er der. Bare la dem fortsette å prøve, de vil finne det, for det er der. Og den nøkkelen er den rette nøkkelen: “Om du kan tro, er alle ting mulig.” Slik sangen som blir sunget nå, eller spilt.

112 I Bibelen står det at: “Paulus tok lommeørklær og forklær fra kroppen sin, og sendte dem til de syke og plagede, og urene ånder forlot folket, og de ble helbredet.”

113 Nå, Herre, vi vet at Paulus er hos Deg. Men det var ikke ham; det var Du, Herre, Kristus i ham. “Ikke jeg som lever, men Kristus som lever i meg”, sa han.

114 Og nå for denne generasjonen, er Du fremdeles Kristus i dag, som du var i går. Og idet jeg ber over disse lommeørklærne og rører ved dem, så ber jeg at Du må beseire enhver fiende. Gi dem tro, så de kan vite at fienden er beseiret.

115 Og en gang hadde Rødehavet, som vi nettopp snakket om, stengt Israel ute fra løftet, og de var på sin post. Og en skribent sa at: “Gud så ned med sinte øyne, gjennom Ildstøtten, og havet ble redd og åpnet opp sine porter, og de gikk over.”

116 Se ned på oss i kveld, gjennom Jesu Kristi Blod. Og når disse lommeørklærne blir lagt på de syke, må fienden se vår tro i kveld, mens vi ber denne troens bønn for dem. Og må hver enkelt bli utfridd, i Jesu Kristi Navn. Amen.

117 Nå ønsker jeg deres udelte oppmerksomhet. Hvem enn som er ved mikrofonen her oppe, du kan skru den opp. Fordi, hvis Den Hellige Ånd skulle gjøre dette . . . Jeg sier ikke at Han vil.

118 Nå, om noen kommer hit og forteller dere at de har kraften til å helbrede syke, så tro det ikke. Kraften er helt og holdent i Kristus. Han er Seierherren, ikke du og jeg. Vi bare tar imot det Han har gjort. Intet menneske har kraft til å frelse eller helbrede.

119 Prisen er allerede betalt, for hvert menneske i verden. Kravet har blitt betalt. Hvordan ble det? “Han ble såret for våre overtredelser, ved Hans sår ble vi helbredet.” Din—din helbredelse er betalt for. Din frelse er betalt for. Har du troen til å komme, ta imot det? Det er alt. Hvis du er Abrahams Sæd, har du det. Gud lovet det. Det er noe i deg som sier at den er der, og det er den.

120 Nå, hva er en gave? Er en gave å gå ut å helbrede folk? Nei. En gave er å få deg selv ut av veien, slik at Gud kan bruke deg.

121 Han lovet det nå, det siste tegnet, ifølge Jesus Kristus: “Som det var på Sodomas tid, rett før det brant.” Ikke før andre ting skjedd, Evangeliet ble forkynt av Lot og så videre; ikke det. Men rett før det ble brent, kom Gud ned i form av en mann, og satt

sammen med den utvalgte Menighet, Abraham og hans gruppe, som hadde løftet.

122 Husk nå, kun Abrahams Ætt mottar dette. “En liten stund og verden ser Meg ikke lenger”, sa Jesus. “Dere skal se Meg, for Jeg vil være med dere, endog i dere, inntil verdens ende.”

123 Men Han lovet at rett før Han vender tilbake: “Som det var i Sodoma”, se hvordan Sodoma begynner å bli; se hva den utvalgte Menighet begynner å bli, sa, “slik skal det bli ved Menneskesønnens komme.” Gud manifestert i en manns skikkelse, som med Sin rygg vendt mot teltet, fortalte hva Sarah gjorde på innsiden av teltet. Alle som vet at det er Sannheten, løft opp hendene deres. Det er helt riktig. Nå lovet Han det. Vi er ved endens tid. Husk nå, at det var det siste som skjedde; og hedningeverden ble brent opp, Sodoma, og løftessønnen kom på scenen. Vi venter på Løftessønnen, Guds Sønn.

124 Her er vi. Må Gud åpne opp øynene deres. Jeg vet ikke om noe annet å si. Må Han åpne opp øynene deres.

125 Himmelske Far, jeg er like så hjelpeløs, jeg er en leirklump som Du har formet og plassert her. Å Gud, må jeg få Din nåde og Nærvær i kveld, slik at Du kan bruke disse små leirklumpene som Du har her inne. At de, Herre, som Du har kalt til Evig Liv, og kanskje ikke har tatt imot Det ennå, må de se disse løftene. De har kanskje blitt lært at det var for en annen tid, men her er det i Bibelen. Stadfest Det, Herre. Det er Din Egen tolkning. Det trenger ikke noe mer enn det. Hvis Du bare vil gjøre det slik, så vil de se at Ordet er sant. Gi det, Far. Vi overgir oss selv til Deg.

126 La hver person her inne, Herre, bruke sin tro i kveld. Må ethvert medlem av Abrahams stamme, ved Jesus Kristus, ha tro i kveld og ta imot Ditt Nærvær. Og vi vil gi Deg æren. Amen.

127 Nå, er dette da- . . . Vel, dette er en fremmed. Jeg vil at dere skal hjelpe meg nå, be for meg. Sitt helt stille, ikke beveg dere rundt. Sitt stille, be.

128 Nå, ser dere, det skifter fra evangelisering til total overgivelse på en slik måte at Guds Ånd kan ta deg fullstendig inn i en annen dimensjon.

129 Her står denne unge . . . Kom litt nærmere her, dame. Og bare . . . Det er helt i orden, slik at jeg ikke kommer bort fra denne mikrofonen. Ser du, jeg vet ikke hva som vil skje, skjønner du, og så noen ganger, vet dere . . . Den eneste måten jeg vet det på, det er—det kommer på mikrofonen, ser du, og de prøver å ta det opp, og jeg vet ganske enkelt ikke.

130 Vel, vi er fremmede for hverandre. Jeg kjenner deg ikke, har aldri sett deg i mitt liv. Men du er mye yngre enn jeg. Og vi ble sannsynligvis født mange miles fra hverandre, og mange år fra hverandre. Dette er første gang vi møtes. Er det riktig? Hvis det

er det, løft opp hånden slik at forsamlingen kan se. Nå, hun er bare en kvinne som står her.

¹³¹ Se, la oss ta det fra Skriften. La oss ta Johannes 4. Hver og en av dere kan lese det når dere kommer hjem. Ikke—ikke at denne kvinnen er den slags kvinne; jeg vet ikke. Og dere vet at jeg ikke er Jesus Kristus. Men Han er her. Det er Ham. Vel, Hans Ånd som salver oss, kan åpenbare hennes problem, slik Han gjorde for kvinnen ved brønnen. Samme ting.

¹³² Og på grunn av det sa prestene og lederne på den tiden: “Denne Mannen er en spåmann eller en djevel, Beelsebul.”

¹³³ Denne kvinnen sa: “Sir, jeg ser at Du er en profet. Vi vet at Messias kommer, og at det vil være Hans tegn.”

¹³⁴ Nå, hvor mange vet at dette er sant? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Vel, hvis Han er den samme i går, i dag og for evig, ville ikke det være Hans tegn i kveld? [“Amen.”] Lovet Han at det ville skje, rett før endens tid? [“Amen.”] Se nå om Han holder Sitt løfte til Abrahams Sæd.

¹³⁵ Hvis noen her inne tror at det er feil, så kom opp hit og gjør det samme. Hvis ikke, så ikke si noe om det. Du har privilegiet.

¹³⁶ Så i Kristi Navn tar jeg enhver ånd under min kontroll, til Guds heder og ære.

¹³⁷ Jeg må bare snakke med deg et øyeblikk, unge dame. Du vet, vår Herre snakket med den kvinnen ved brønnen. Han sa: “Gi Meg å drikke.” Hva gjorde Han?

¹³⁸ Følg nå med, Han sa i Johannes 5: “Sannelig, sannelig, sier Jeg dere, Sønnen”, det var Ham, kropp, “kan ikke gjøre noe i Meg Selv”, bare slik Han så Faderen gjøre. “Det Faderen gjør, viser Han Sønnen. Ser dere, Jeg kan ikke gjøre noe i Meg Selv, men slik Jeg ser Faderen gjøre det.” Så Jesus utførte aldri ett mirakel før Gud først viste Ham ved en visjon; fortalte Ham ikke i Hans øre, men viste Ham. “Det Jeg ser”, ikke hører, “ser Faderen gjøre”. Det var det som gjorde Ham til en Profet slik som Moses, som Moses sa. Nå, da Han—Han kjente Faderen . . . Han var på . . .

¹³⁹ Han var på vei til Jeriko, men Han følte trang til å gå gjennom Samaria, og Han kom bort til byen Sykar. Og se nå, samaritanerne ventet på en Messias.

¹⁴⁰ Jødene ventet på det, og Han viste dem Sitt tegn. Filip, Natanael, Peter, så snart det tegnet var skjedd, sa de: “Du er Guds Sønn.”

Rabbien sa: “Denne Mannen er Beelsebul.”

¹⁴¹ Men husk nå, hedningene, vi, vi var angelsaksiske, vi—vi ventet ikke på noen Messias. Vi var hedninger, romere og så videre. Vi ventet ikke på noen Messias. Han kommer kun til de som venter på Ham.

142 Men samaritanerne ventet på Ham, derfor måtte Han gå til dem, opp gjennom Samaria. Han satte Seg ned ved brønnen. En unge dame, sannsynligvis på din alder, kom ut. Hun var en kvinne med dårlig rykte. Du har lest historien, antar jeg. Og Han sa: “Kvinne, gi Meg å drikke.”

143 Hun sa: “Åh, det passer seg ikke for Deg, en jøde, å be en samaritaner om det.”

144 Han sa: “Men hvis du visste Hvem du snakket med, ville du bedt Meg om drikke.”

145 Samtalen fortsatte. Til slutt, fant Han ut hvor problemet hennes var. Husker du hva det var? Hun hadde for mange menn. Og sa: “Gå og hent mannen din og kom hit.”

Hun sa: “Jeg har ingen.”

146 Sa: “Du har talt sant”, sa, “for du har hatt fem, og han du lever med nå er ikke din.”

147 Hun sa: “Sir, jeg innser at Du er en profet. Vi vet at når Messias kommer, vil Han fortelle oss disse ting.”

Og Han sa: “Jeg er Han.”

148 Hun forlot vannkrukken sin, løp inn i byen og sa: “Kom, se en Mann som fortalte meg hva jeg har gjort. Er ikke dette Messias?” De hadde ikke hatt en profet på hundrevis av år. Og her var en Mann som hevdet å være Messias, og viste Seg å være en—en profet, og viste Messiaстegnet.

149 Ville det få dere til å tro det samme, dersom Han gjorde det samme, siden Han er den samme i går, i dag og for evig, og har lovet ved disse Skriftene at Han ville gjøre det?

Ville det få forsamlingen til å tro? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

150 Du lider av et nyreproblem. Hvis det er riktig, løft opp din hånd.

151 Hvorfor slår dette alltid tilbake til meg? Noen sier: “Han gjettet det.” Jeg gjettet ikke det.

152 Her, hun er en fin kvinne. Tror du meg? Du vet at jeg ikke gjettet dette. La meg si noe annet. Mannen din er sammen med deg. Han lider også. Gjør han ikke? En rygglidelse. Det er riktig. Er det ikke? Du har en liten gutt med deg. Han lider også. Du ønsker at han skal bli bedt for. Han har noe galt med øynene sine. Det er riktig. Du har en liten jente med deg, hun har nyreproblemer, slik som deg. Er det riktig? Nå kan dere alle bli friske, dersom dere tror. Tror du det? Gud velsigne deg. Gå din vei og bli frisk.

153 Tror dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Han er den samme i går, i dag og for evig. Hva er det? Hva forsøker Han å gjøre? For dere, Abrahams Ætt, Han viser dere at Han ikke er død. Jeg kan ikke gjøre disse tingene. Han er ikke død. Men Han

lever og viser dere at dere har en rett til å innta fiendens porter. Det skulle avgjøre saken.

¹⁵⁴ Denne damen, kom denne veien bare et øyeblikk. Vi er rundt, omtrent på samme alder, antar jeg. Men vi er—vi er fremmede for hverandre, så langt jeg vet. Jeg kjenner deg ikke, og vi er fremmede. Jeg vet ingenting om deg. Hvis det er riktig, løft opp din hånd, ser du. [Søsteren sier: “Det er riktig.”—Red.] Noen bare ga deg et bønnekort, og her er du. Ja vel. Nå, hvis Herren Jesus . . .

¹⁵⁵ Hvis jeg, kanskje, la oss si at jeg forsøkte å ta broder Oral Roberts' plass, eller noen av de store trosmennene, da ville jeg si: “Dame, hva feiler det deg?”

¹⁵⁶ Du ville si: “Vel, jeg har *så-og-så*.” Nå, han har kanskje ikke rett. Skjønner? Jeg vet ikke. Men, han, du kan fortelle ham noe som er feil.

¹⁵⁷ Han ville legge hendene på deg, si: “Gud sendte meg for—for å be for de syke. Tror du det?” “Ja.” “Ære være Gud! Gå, tro det.”

¹⁵⁸ Det er helt i orden. Det er helt i orden. Gud lovet det. Men, du skjønner, vi lever litt lenger frem i tiden enn det. Jesus lovet: “Som det var på Sodomas tid. De gjerninger Jeg gjør skal dere gjøre også.”

¹⁵⁹ Nå, dersom Gud kan fortelle meg hva du har vært, så vet du om det er sant eller ikke. Han kan fortelle deg hva du vil bli. Og hvis det er sant, vil dette være sant også. Hvis Han forteller deg et eller annet, det vet ikke jeg; men hvis Han vil fortelle meg hva problemet ditt er.

¹⁶⁰ Vil dere tro det også, forsamling? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

¹⁶¹ Jeg burde egentlig stoppe. Den ene gangen, den personen som var her for en stund siden, det burde stadfeste det. Jesus gjorde det én gang. Han gjorde det ikke en gang til. Alle i Sykar trodde det, de trodde kvinnens vitnesbyrd da hun kom og fortalte dem, og hun var en kvinne med dårlig rykte. En kristen gikk nettopp ned fra plattformen, foran dere alle! Amen. Men siden det kan være senere enn vi tror, må Herren forsette å bevise Seg Selv, den store, mektige Seierherren, slik at Abrahams Ætt . . . Men slik som Abraham, Han gjorde det for Abraham, én gang; ødela det deretter, og gjorde det igjen. Abraham trodde kontinuerlig på Gud.

¹⁶² Du er ikke her for deg selv. Du er her for noen andre, og det er en dame. Det er søsteren din. [Søsteren sier: “Å Herre!”—Red.] Og damen er overskygget til døden. [“Du store!”] Og hun lider av en—en diabetes. [“Åh!”] Og hun er ikke herfra. [“Nei.”] Hun er fra en . . . Hun er fra Louisiana, et myrlendt område. [“Åh, åh, åh!”] Det . . . Og her er en annen ting, slik at forsamlingen kan vite dette. Du har en datter som er virkelig syk, som har planer

om å delta på dette møtet, og hun har epilepsi. [“Åh, åh, åh!”] Det er sant. Det er sant. Er det ikke? [“Åh!”] Tror du nå? [“Ja. Amen.”] Dersom du er Abrahams Sæd, ta imot det og gå ut, [“Min Herre! Min Herre!”] og vær helbredet i Jesu Kristi Navn.

163 Tror dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ja visst. Husk, det er Hans løfte. Han sa Han ville gjøre det. Han holder Sitt løfte.

164 Hvordan går det? Vi er fremmede for hverandre. Jeg kjenner ikke deg. Men Gud kjenner deg. Tror du at dersom Gud kan åpenbare for meg ditt problem, så vet du at det må komme fra en åndelig kraft. [Søsteren sier: “Ja visst.”—Red.] Vel, det er bare to ting det kan komme fra, som du kunne tenke deg. Når det har skjedd, kan det ikke forklares, fordi det er et fenomen. Og, det er også et paradoks; noe, vel, det er ufornuftig, men sant. Det er et paradoks. Og nå vet du det, om det er sant eller ikke, du vil vite om Han har fortalt deg sannheten.

165 Nå, husk, jeg kjenner deg ikke. Det må være Noen utenom meg. Dersom du gjør som fariseerne og sier: “Åh, det er en ond ånd”, så får du den lønnen. Dersom du tror at det er Kristus, får du Hans lønn. Grunnen til at du kan tro det, er fordi Han lovet det for denne tid, og det har ikke skjedd fra den tiden til denne. Det gjør det til endetiden.

166 Det er noen som stadig kommer til syne foran deg, hele tiden. Det er en mann, gråhåret. Det er mannen din. [Søsteren sier: “Ja.”—Red.] Sitter rett der. Han prøver å ta imot sin helbredelse, da han er overskygget av en kreft, med svulster, kreft. Du har nyreproblemer, urinblæreproblemer. [“Ja.”] Dere er herr og fru Little. [“Det er vi.”] Er det riktig? [“Ja.”] Tro av hele deres hjerte, og bli helbredet.

167 “Du sa hans, deres navn?” Ja, selvfølgelig. Sa ikke Jesus til Peter: “Ditt navn er Simon, Jonas sønn”?

168 Her er en mann. Vi er fremmede for hverandre, sir. Jeg kjenner deg ikke. Men du er en mann, slik—slik Peter kom til Herren Jesus, slik møttes vi. Tror du at jeg er Hans tjener? Tror du at det jeg har sagt er Sannheten? [Broderen sier: “Ja, sir. Det gjør jeg, sir.”—Red.] Hvis du kan tro det! [“Ja, sir.”] Jeg, hvis det er noe jeg kunne gjøre for deg, ville jeg gjøre det, men det er ikke noe jeg kan gjøre. Han har allerede gjort det; det er bare noe for å få deg til tro det. Og, ser du, det ville ikke være meg. Hvis det var meg, ville jeg—ville jeg gjøre alt jeg kunne for deg. Men Han ga meg en gave, og jeg bare slapper av fremfor Ham, og Han tar Seg av snakkingen. [“Det er riktig. Ja, sir.”] Tror du det? [“Ja.”]

169 Tror dere det, forsamling? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

170 Jeg ønsket å finne en mann. Du har flere ting som feiler deg. Men en av tingene er, at du har en utvekst på ditt høyre øye.

Det er hovedproblemet ditt. Her er en annen ting, en kvinne kommer stadig til syne her. Det er din kone. Tror du at Gud kan fortelle meg hva som er galt med din kone her? Hennes problem er i hennes munn. Det er tennene hennes. Det er riktig. Tror du at den samme Jesus, som visste hvem Simon Peter var, kunne fortelle meg hvem du er? [Broderen sier: "Ja."—Red.] Ville det gi deg en stor tro? ["Ja, sir."] Ville det? ["Ja."] Oscar Barnes. ["Det er riktig."] Er det riktig? Gå hjem igjen, bli helbredet.

171 [Tomt spor på lydbåndet—Red.] . . . fremmed for deg. Jeg kjenner deg ikke, men Gud kjenner deg. Tror du at Han er i stand til å fortelle meg hva problemet ditt er? Ville du tro det av hele ditt hjerte? Ditt problem er rundt halsen din, og i brystet ditt her. Det er en—det er en nedbrytning av ben. Du får klumper på en måte, og knuter på innsiden av benstrukturen. Det er riktig. Du er ikke herfra. Du bor i en—en by som har appelsinlunder på alle kanter. Den ligger i en dal, med utsikt til fjellene bak den. Det er et hotell som heter Antlers. Det er San Bernardino. Det er der du er fra. Dra tilbake, Jesus Kristus gjør deg frisk, dersom du vil tro det.

172 Det er bare en ting som kan helbrede kreft, det er Gud. Tror du at Han vil helbrede deg? [Broderen sier: "Det gjør jeg virkelig."—Red.] Tro det! Gå, og må Herren Gud gjøre deg fullstendig frisk.

173 Den siste tiden har du vært eksep- . . . uvanlig nervøs, virkelig urolig. På grunn av denne nervøsiteten, har magen din kommet i en tilstand. Du klarer ikke fordøye maten din; kommer opp i munnen din. Det er syre i munnen din konstant. Sent på ettermiddagen blir du skikkelig utmattet og slikt. Du har et magesår i magen din. Tror du at det er Jesus Kristus som kan fortelle deg det? [Søsteren sier: "Ja."—Red.] Gå og spis middagen din da. Tro av hele ditt hjerte, Jesus Kristus gjør deg frisk.

174 Hvordan står det til? Det er mange ting galt. Men en av de tingene du er redd for, er at du vil bli invalid av leddgikt. Men tror du at Gud vil helbrede deg, gjøre deg frisk fra det? [Søsteren sier: "Ja."—Red.]

175 Herre Jesus, jeg ber om at Du må gi det til min søster. Gi henne hennes syn. Ta kvinneproblemet fra henne, og helbred leddgikten, i Jesu Navn. Amen.

176 Gå nå og tro. Han vil gjøre det, og det vil bli helt i orden. Tvil ikke, bare fortsett videre og tro av hele ditt hjerte.

177 Hjerteproblemer er en fryktelig ting, men Kristus helbreder hjertet. Tror du det? [Søsteren sier: "Ja."—Red.] Gå, tro det og det vil skje. Det er over.

178 Tror du at du kommer til å bli invalid? Nei, jeg tror ikke det heller. Min tanke, leddgikt; den skyggen der, åh, det er kreft. [Søsteren sier: "Åh, åh!"—Red.] Tror du at Han vil helbrede det? ["Ja, det gjør jeg."] Gå, tro det. Han vil gjøre deg frisk.

179 Det har plaget deg i ganske lang tid, blokkering i hjertet. Men tror du at det vil være over i kveld? Gå og tro det, Jesus Kristus gjør deg frisk.

180 Har hatt litt problemer på grunn av dameproblemer, i lang tid. Og så, er du, har du vanskelig for å stå opp om morgenen. Du er stiv i lemmene dine. Du kan nesten ikke gå før det er langt ut på dagen. Det er leddgikt. Gå, tvil ikke, du vil ikke ha det noe mer. Bare tro det av hele ditt hjerte.

181 Du har flere ting, komplikasjoner. Men den ene tingen som plager deg så ille, du tenker også på leddgikt, som det er, som gjør deg forkrøplet. Tror du at Han vil få deg til å gå og bli frisk? [Søsteren sier: "Ja, sir."—Red.] Gå, tro det av hele ditt hjerte, Jesus Kristus vil gjøre deg frisk.

182 Nervøst hjerte og leddgikt, men tror du at Gud vil gjøre deg frisk? Gjør du? Gå og må Herren Jesus gjøre deg frisk.

183 Den magen har sannelig gitt deg mange problemer de siste årene, har den ikke? Den vil ikke det lenger. Gå og tro det. Gud velsigne deg. Vær helbredet.

184 Du kan også, magen din er helbredet. Gå, tro av hele ditt hjerte. Tvil ikke.

185 Har vanskelig for å puste, den gamle astmaen gjør deg virkelig nedfor. Gjør den ikke? Tror du at den vil være over nå? [Broderen sier: "Ja."—Red.] Ja vel, gå og tro det. Amen.

186 Halleluja! Tror du av hele ditt hjerte? [Forsamlingen fryder seg—Red.]

187 Bare et øyeblikk. Ser dere ikke det Lyset der? En liten farget dame ser på meg, sitter rett her nede, hun har en svulst på sin venstre side. Hun har nyreproblemer, komplikasjoner. Du hadde mer tro. Du trenger ikke komme opp hit. Det er over. Bare tro det. Amen. Ha tro til Gud!

Tror dere det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

188 Tror du, søster, du som sitter der, at du vil komme over det ryggproblemet? Tror du at Han vil gjøre deg frisk? Ja vel. Bare ikke tvil på det, og du kan få det dersom du bare tror det.

189 Mannen som sitter her, og ser på meg, lider av prostataproblemer, må stå opp om nettene og slikt. Tror du det, sir? Det vil være over, da, dersom du tror det.

190 Her sitter det en farget mann her borte og ser på meg. Han lider av epilepsi. Han søker også dåpen i Den Hellige Ånd. Reis deg opp på dine føtter, sir, ta imot helbredelsen din. Må Gud gi deg dåpen i Den Hellige Ånd. Amen.

191 Sitter tvers over for deg, det er et barn som sitter der borte som også har epilepsi, har anfall med besvimelse, sitter der ute, over på den andre siden. Tror du at Gud vil gjøre barnet friskt, der? Tror du av hele ditt hjerte? Da vil Gud helbrede barnet.

¹⁹² Tror dere, hver og en av dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Er Han—er Han ikke, er Han ikke i sannhet Abrahams Kongelige Sæd? [“Amen.”] Er Han ikke den mektige Seierherren? [“Amen.”] Lovet Han at dere kunne innta fiendens porter? [“Amen.”]

¹⁹³ Hvor mange av dere er bundet, føler presset fra fienden? Løft opp deres hender, at dere føler presset fra fienden. Og dere er Abrahams Ætt, løft opp deres hender på denne måten. Si: “Broder Branham, jeg plages av nervøsitet.” Åh, det er omtrent åtti prosent av dere med det. Si, jeg . . . Det er bare så tykt nå, hele folkemengden begynner å bli som en stor melkeaktig, det gjør meg nesten blind, der ute hvor dere er.

¹⁹⁴ Ser dere ikke, at her var tjue eller tretti, kanskje, tilfeller eller flere, rett her på denne plattformen og ute i forsamlingen, at Gud ikke svikter? Det er Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Så hvorfor ikke, hver Abrahams Sæd, hvorfor tar du ikke nøkkelen nå? Den store Seierherren, som beseiret det for deg, er her. Han har bevist at Han er her. Tror dere Ham? [“Amen.”]

¹⁹⁵ Så ta din trosnøkkel, løft opp hendene dine og si: “Jesus Kristus, jeg tror for min helbredelse, akkurat nå.” Reis deg opp på føttene. Løft hendene dine, lås opp troen din nå. “Jeg tror, Herre Jesus. Jeg tror akkurat nå.”

¹⁹⁶ Legg nå hendene deres over på hverandre. Legg hendene over på hverandre, en annen Abrahams Sæd. Be nå for den personen. Legg hendene dine på dem. Jesus sa: “Disse tegn skal følge dem som tror. Om de legger hendene på de syke, skal de bli friske.”

¹⁹⁷ Satan, du har tapt slaget. I Jesu Kristi Navn, kom ut herfra, og la disse menneskene gå, til Guds ære.

PATRIARKEN ABRAHAM NOR64-0207
(The Patriarch Abraham)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk fredag kveld den 7. februar 1964 i Kern Country Fairgrounds i Bakersfield, California, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org